

„Mener du det med Lotterisedlen? Nej, lille Jørgen, det har jeg sagt dig, den faar du mig ikke til at hoppe paa! Helt skrupskør er du da heldigvis endnu ikke bleven.“

Nu blev de andre nysgerrige. Hvad var det med den Seddel? Spillede de i Lotteriet? Havde de vundet noget? — spurgte de i Munden paa hinanden.

„Maja!“ sagde Jørgen Berg advarende. „Du siger ikke noget! Det er en Familjehemmelighed, lille Børn!“

„Nej, nu har du selv begyndt, saa kan de andre lige saa godt faa det at vide,“ sagde Maja og fortalte, at Jørgen forleden Dag var bleven rasende, fordi hun havde købt et halvt Lod i Klasselotteriet.

„Og kan I gætte hvorfor? Han var bange for — sagde han — at vi skulde gaa hen og vinde den store Gevinst!“

„Aa — sikke noget!“ sagde Frøken Susse. „Det kan du da begribe var Løjer, Maja!“

„Ja, men jeg siger dig, det skulde gælde for Alvor. I kan jo selv høre ham ad. Han gik saamænd endogsaa hen og rev Lotterisedlen i tusinde Stykker og puttede den i Kakkellovnen. Er det nu ikke Skaberi, maa jeg spørge?“

Nu saae de alle op paa Jørgen med store Spørgsmaalstegn i Øjnene. Han var kommen tilbage til Bordet for at forklare sig.

„Ser I, jeg sætter, at vi virkelig vandt den store Gevinst ... eller bare et halvt hundrede Tusinde ... Ja, dersom det var ved mit Arbejde, ved min Kunst, jeg blev rig ... f. Eks. ved en Opera, der gik over alle Evropas Scener ... det var en anden Sag. Men at sejre paa Grund